

TEDNIK ZA VSE

Izhaja vsako soboto.

V Ljubljani, dne 26. januarja 1935.

Leto I. Štev. 8.

Mesečna naročnina Din 4.—. Za inozemstvo Din 8.—. Uredništvo in uprava se nahajata Moste, Tovarniška ul. 11.

Radost

To je beseda, ki jo v današnjih časih kaj radi slišimo. Še raje jo seveda v praksi izkusimo, pa naj bo že potem radost taka ali taka. Toda danes ni govora o drugi radosti, nego o zimski radosti. Ta radost je sedaj najbolj aktualna in tudi najbolj moderna. Ko zapade sneg, tedaj postane zimska radost nadvse važna stvar in vsi tisti, ki ljubijo in se navdušujejo za dilce, postanejo kar čez noč smučarji in pozdravljajo vas samo še z „smuk“! Vendar pa ima vsaka radost tudi svojo temno stran in tako tudi zimska radost ni brez nje. Namreč o tej temni strani dobite najboljše informacije v bolnici, kjer najdete stalno preveč vnete športnike, ki vam bodo z zlomljeno nogo ali roko vedeli marsikaj povedati o temni strani zimske radosti. Toda kljub temu je zimska radost ena izmed najbolj omamljivih in zato, kljub zlomljenim rokam in nogam, smuk!

Mary so ugrabili...

Izvirni roman „Rakete“. — Spisal Hinko H. R.

8. nadaljevanje.

Peter, nazvan „močni“, ni bil človek, ki bi odlašal z delom. Ako je vedel, da ga more kaka sled pripeljati na pravo pot ali celo do cilja, je šel brezobzirno po tisti poti, ne meneč se za to, da bi ga utegnili veljati glavo.

Zato je šel tudi v tem slučaju takoj na delo in to tembolj, ker je šlo za Jacka, ki mu je bil s svojimi tovariši vred, skoro po pasje vdan.

Predvsem je hotel in moral dognati, kdo je tisti žid, ki ga je Jack videl v Metropolisu. Niti najmanj ni dvomil, da je dotični žid v zvezi z ugrabitvijo Rosenfischove hčerke. Pa mislil si je, tudi ako žid ni v nobeni zvezi s tem zločinom, vendar je dobro, ako ga najdem.

V seznamu prebivalcev je zasledil dvajset židovskih imen. Kateri med njimi je pravi? Takoj je uvidel, da po tej poti ne pride do cilja.

Zato se je podal v Metropolis. Morda tam poznajo onega žida, ki je bil tisti večer pri predstavi.

Imel je srečo in dobil ravnatelja Metropolisu. Takoj se je spustil z njim v razgovor.

— Ali vodite morda evidenco svojih gostov?

— V kolikor je to mogoče, da! — je odgovoril uslužni in prijazni ravnatelj Metropolisu.

— Vedel bi namreč rad, ako vam je znano morda ime onega žida, ki je prisostvoval predstavi Lole?

Ravnatelj je nekoliko pomislil, nato pa odkimal.

— Ne spominjam se, da bi videl tedaj kakega žida!

Peter je že hotel pustiti tukaj vsako poizvedovanje, ko se je nenkrat nečesa domislil.

— Kaj pa vratar, morda bo ta kaj vedel?

Ravnatelj ga je takoj odvedel k vratarju. Vrtar je nekaj časa razmišljal, nato pa se je vdaril po čelu.

— Seveda doktor Bugovskij je srečal tu na hodniku nekega žida.

**Prosimo,
poravnajte
naročnino!**

Sedaj se spominjam čisto natančno.

— Doktor Bugovskij? Kdo pa je to? — je vprašal Peter.

— Kaj ga ne poznate? — je vprašal začudeno vratar, — saj ga pozna skoro vsak otrok. To je vendar prijatelj naše slavne Lole! — je pripomnil z nekim ponosom.

— Ne poznam gospoda! je odgovoril Peter ter vprašujoče pogledal vratarja.

Ta je bil uslužen in hitro je vzel iz svojega predala adresar ter poiskal naslov doktor Bugovskija.

Peter si je zabeležil doktorjev naslov v svojo beležnico ter se zahvalil ravnatelju ter vratarju za uslugo. Slednjemu je še stisnil lepo napitnino v nastavljeno dlan. Peter je dobro vedel, da je treba biti v občevanju s tem doktorjem, ki ga on ni poznal, skrajno previden in je zato sklenil, da o svojih uspehih obvesti Jacka.

Zato se je podal na Jackovo stanovanje, in ker ga ni našel doma, je sedel pred vrata njegovega stanovanja trdno odločen, da ga počaka.

*

Tisti dan sta doktor in Fred izredno pozno prišla iz Rosenfischove tovarne. Bila sta uverjena, da sta že popolnoma blizu uresničenja svojega načrta in prav nič nista dvomila, da bosta najkasneje v štirinajstih dnevih v posesti lepih tisočakov, ki jih jima izplača Rosenfisch ono uro, ko se njun načrt posreči. Le ena misel jima je kalila veselje. In ta misel je posebno vnemirjala doktorja, ki je bil v svojem bistvu bolj pokvarjena natura, kakor pa Fred. Ko bi ne bilo žida! Ta misel je glodala v doktorju s tako silo, da se je od časa do časa zbudila v njem najbolj podla zločinska namera in jo je le z največjo težavo potlačil v sebi. Kaj mu pomaga lep denar, ki ga bo dobil od Rosenfische, ko ga bo pa moral deliti s tem prokletim židom Kohnom, ki ga ne izpusti več iz svojih rok. Pa še več! Plačati mu bo moral tudi svoj dolg, ki ga je naredil pri njem radi Lole. Da, Lola! Koliko bi dal doktor, ako bi jo mogel pozabiti, ali se iztrgati

iz njenih krempljev. Toda vse preveč ga je že očarala s svojimi čari, vse preveč je bil že okusil tistega ognja, ki ga izžareva njena strast. Danes ni mogel več nazaj. Ali ni ravno ona kriva, da je postal to, kar je danes? Nekoč, ko še ni poznal Lole, je bil ugleden človek, karijera mu je bila zasigurana. Celó v ministrstvo je upal priti, saj je imel vendar tako vplivne prijatelje. In ravno tisti čas ga je omamila Lola. Prepozno je bilo tedaj, ko se je zavedel, da drvi v pogubo in neizogibno propast. Njegov dolg pri židu je že toliko narasel, da ga ne bi mogel s poštenim delom tako hitro poplačati. Tega se je prav dobro zavedal tudi Mozes Kohn. In ko je prišla zadeva z ugrabljenjem Rosenfischove hčere, je bila usoda doktorja Bugovskija zapečatená. Sedaj ni bilo več poti nazaj, sedaj se je reklo slepo in brez premisleka slediti židovim poveljem. Bugovskij je slepo sledil in ni vprašal svoje vesti, kam vodi njegova pot. Njegova zločinska narava je premagala v njem boljše stran njegovega bistva in neomejeno zavládala nad njim.

V nasprotju je bil Fred popolnoma drugega kova. Mlad, kakor je bil, je že v rani mladosti zašel na kriva pota. Sirota brez staršev, je bil pravo dete vlemesta, v katerem se je popolnoma izgubil, kakor se jih izgubi toliko in toliko. Vendar pa je bilo v njem dokaj romantičnega nagnjenja, ki je bilo morda v veliki meri krivo, da je zašel v židovo pest. Nemajhen vzrok pa je bila njegova prevelika ljubezen do Mary, da je zašel na pot, ki je vodila naravnost na morišče. Fred se je sicer prav dobro zavedal, da ne more nikoli postati mož bogate hčere, mogočnega Rosenfische. Ravno zato je z nekim posebnim notranjim zadovoljstvom hitel izpolniti tvegano povelje, da v zraku ugrabi Mary. S tem je upal, da pridobi vsaj Maryno simpatijo, ker je menil, da se Mary, kot moderna in čustvena dama, navdušuje za romantiko in pustolovščine. On se je samemu sebi zdel namreč silen junak in je bil prepričan, da se mu kot takemu, tudi

Mary ne bo mogla ustavljati. Sicer ni vedel, kdaj se mu izpolni ta goreča srčna želja, a da se mu izpolni, o tem ni dvomil niti trenutka. Poleg tega pa je bil v svoji, skoro nerazumljivi naivnosti prepričan, da bo mogel postati vreden zet bogatega Rosenfische.

V take misli sta bila zatopljena oba tisti večer, ko sta zapuščala tovarno. Molče sta stopala proti mestu, do katerega sta imela dve uri hoda.

— Nocoj morava k židu, je končno prvi izpregovoril doktor ter se ozrl na svojega spremljevalca.

Fred je samo nemo prikimal, a odgovoril ni nič.

— Prositi ga moram za nekaj denarja, je nadaljeval Bugovskij, — upam, da mi ga da, saj naš načrt se popolnoma zadovoljivo razvija in mislim, da ni več daleč, ko nam bo moral starec (misli je Rosenfische) šteti težke tisočake.

Fred je zdajci pogledal doktorja.

— A onega Jacka še vedno nista našla. Dokler ga ne najdeva, ne bova mogla brez strahu uživati tega denarja. Jaz za svojo osebo sem poizkusil že vse, da bi ga zasledil. V adresarju sem pregledal nešteto imen, a najmanj tisoč jih je, ki jim je ime Jack.

— Saj sem ti pravil, da po tej poti ne boš dosegel svojega cilja, je kratko odvrnil doktor ter si našel cigareto.

— Toda nekaj bo treba ukreniti v tem pogledu, to zahteva tudi žid.

— Jaz za svojo osebo bom čakal, da mi pomaga slučaj. Sicer pa nikoli nisem čutil v sebi nagnjenja do detektivskega poklica, ker mi je ta poklic silno odvraten, je dejal Bugovskij.

Umolknila sta ter jela hitreje stopati proti mestu. Ne daleč za njima ju je sledila senca, ki jo pa nista opazila.

(Se nadaljuje.)

Snežni viharji na Poljskem

Lemberg, V okolici Borislava je divjal snežni vihar, ki je povzročil ponekod do tri metre visoke zamete. Avtobusni promet je ukinjen. Vlaki vozijo z velikimi zamudami,

Z naperjenim samokresom se spušča stražnik v globino.

Težje, kakor vstopiti, je plezanje iz kanala.

Policijski alarm - pod zemljo

Velemesta imajo policijo tudi pod zemljo.

V velemestih se kader največjih in tudi najbolj nevarnih zločincev zbira pod zemljo v — kanalih. Ti kanali tvorijo labirint, ki je često dolg po 2800 kilometrov.

Zato imajo v teh mestih organizirano posebno policijo, — podzemsko policijo, ki ima nalogo očistiti podzemlje teh sumljivih elementov.

V trdi noči zadoni na dvorišču policijske vojašnice alarm. To je alarm podzemске policije. Takoj so zbrani možje v svojih pošastnih belih, nepremočljivih oblekah in visokih škornjih. To je potrebno, ker treba bo bresti po kanalih, v katerih ponekod segata voda in blato do kolen.

Šest minut po alarmu že drvi policijski avto skozi speče mesto. Pred vhomom v kanal se ustavi. In tu prične najtežji posel — spuščanje v kanal in nato plazenje po vseh teh smrdljivih labirintih. In nato težke borbe z zločinci, ki so navadno dobro oboroženi.

Za take podvige morajo imeti za to določeni stražniki jeklene živce. To delo ni za vsakega, ker često se stražnik izpostavlja smrtni nevarnosti. Nikjer lažje zločinec ne napade čisto nepričakovano stražnika, kakor ravno v labirintu kanalov.

Še težje, kakor vstopiti v kanal, je izstopiti. Treba je znati eskortirati zvezane zločince, ki se često blazno upirajo.

Ob nastopajočem dnevu se policija vrne v vojašnico, včasih seveda tudi brez plena.

Po svetu

Oklopna infanterija na Angleškem.

London. Kakor poroča „Daily Telegraph“, se v Angliji zopet bavijo z mislijo, da bi oklopili infanterijo. Šesta in sedma angleška infanterijska brigada bosta dobili še to leto oklopni voz za mitraljez, ki

naj služi kot spremljevalec napadajoče infanterije. Ta poizkus bo največje važnosti v okvirju mehanizacije infanterije.

Belgijska princeza gre v samostan.

Brüssel. Princeza Josefina belgijska, sestra pred dvema letoma ponesrečenega belgijskega kralja Alberta I., je pred nekaj dnevi vstopila v samostan Gunterstal pri Freiburgu v Breisgau. Princeza je pred štirinajstimi leti poročila enega izmed princev katoliških Hohenzollerjev in je bila že več let vdova. Njen sklep je vzbudil v belgijskih dvornih krogih veliko pozornost.

Samomor povzročil plinsko eksplozijo

Kakor poročajo iz Harburga, je tam v neki hiši nekdo odprl v kuhinji plinsko pipo, in sicer v samomorilnem namenu. Ogenj v štedilniku pa je užgal uhajajoči plin. Lastnico hiše so našli nezavestno z njenim otrokom vred pod razvalinami. Obe sta bili tako težko ranjeni, da sta kmalu po prevozu v bolnico umrli. Ker se je podrl zid, je bila tudi neka druga ženska v sosednjem stanovanju ranjena in so jo morali prepeljati v bolnico.

Krvavi Maroko

Doživljaji Slovenca, ki je bil Abd-El-Krimov šejk

Spisal: Edvard Oblak. — Ponatis prepovedan.

Denar mi pohaja z mitraljezko brzino, ogromna cosmopolis mi ga žre s svojimi omamljivimi nočnimi lokali. Pošel mi je. Ni mi preostajalo drugega kakor delo. Ah ta večna borba za obstanek!

Nekaj dni pozneje sem dobil zazoslitev v neki kemični tovarni v Strassbourgu. Delam že tretji mesec, ne morem več prenašati tega enoličnega življenja brez izpremembe. Od jutra do večera med istimi stroji, med istimi ljudmi, po isti poti prihajati in odhajati. Moja narava hrepeneča po avanturah me je gnala k nepoznanemu. Vabil me je svet, ogromni, okrogli svet. Avanturizem se je porodil v mojih zahtevah.

V.

Legion etrangere françaises.

(Francoska tujska legija.)

Ko so leta 1825. pričele francoske čete osvajati severne afriške kraje, so radi odpora beduinov imele mnogo izgub. Francozi se niso več z navdušenjem prostovoljno javljali v kolonijalne čete.

Tedaj je vrhovni komandant kolonijanske vojske general marquise Du les Mautec Tibault prišel na sijajno idejo, ki jo je predložil francoskemu kralju, da iz kaznjencev, ki so obsojeni na robijo po raznih mestih, ustanovi posebno legijo.

Louis Filip je sprejel ta načrt genijalnega generala, robijaše so ekskortirali v Alger, kjer so jih oblekli ter poslali v boj proti Beduinom. Ta legija se je borila neprirodno, obetali so jim, da bodo po vsaki dobro uspeli kampanji, pomiloščeni.

Nekaj let kasneje, leta 1830. je robijaška legija dobila drug naslov in postala je „tujska legija“. V to legijo so mogli vstopiti samo tuji državljani brez ozira na nacionalnost.

Istega leta so ustanovili v Marsiliju „Petite depot de la legion

etrangere“, ki je zbirala okrog sebe brodolmoce, sentimentalce, kriminalne tipe in vagabunde celega sveta. Dve leti kasneje so v osvojeni vasi Sidi-Bel-Abbesu otvorili „Grande depot de la legion etrangere“ in tu je bil ustanovljen 1er Regiment de la legion etrangere, to je bil prvi samostojni polk tujske legije. Kasneje je legija rasla dan za dnem. Zahvaljujoč se tem požrtvovalnim borcem, je Francija osvojila postopoma kolonije. Alžerijo, Tunis, Maroko, Sudan, Saharo, Kamerun, Senegal, Madagaskar, Syrio in Indokino.

Legijonarji so se borili s takim elanom v divjih krajih Afrike in Azije, da v resnici zaslužijo pohvalo vsega francoskega naroda.

Pozneje so se legijonarji udeležili tudi svetovne vojne ter se borili na zapadni fronti.

V tistem času, 1920. leta, ko sem se jaz nahajal v Franciji, so se Beduini borili pod vodstvom II. Napoleona Abdel Krima in njegovega brata Sahiba, šejka od Aluksemasa. Španjolski Maroko je kapituliral in Evropejci so bili iz tega dela iztrebljeni. Ravno taka nevarnost je grozila francoski koloniji. Vrhovna komanda je izpraznila nekaj mest. V notranjosti Francije so tedaj delali velikansko propagando za legijo. Na vseh obmejnih postajah so bile ustanovljene posebne pisarne vojaškega značaja, ki so zbirale ljudi ter jih pošiljale v legijo.

Tudi mene je zapeljala misel na brezskrbno vojaško življenje. Zato sem zapustil službo ter se javil v tujsko legijo. Tri dni kasneje sem stal v Metz pred posebno komisijo, nato so nas preoblekli, potem ko sem podpisal pogodbo, ki se je glasila na pet let. Poslali so nas v Marsilijo in po kratkem času so nas vkrcali na brod „Mauriciere“, ki nas je popeljal v žarko Afriko. Čez 32 ur so nas izkrcali v Arassu in še tisti dan so nas poslali dalje v Sidi-Bel-Abbas. Drugi dan je izgi-

nilo ime Edvard Oblak, iz človeka sem postal samo številka 27.385.

In s tem je bila zapečatenjena moja usoda vsaj za nekaj let.

VI.

Moj nagli uspeh v legiji.

Sidi-Bel-Abbes.

Sidi-Bel-Abbes leži južno od Orana in je oddaljen 115 milj od Sredozemskega morja v notranjosti Alžerije. To mesto so osvojili Francozi leta 1834. in je od tedaj v njihovih rokah. Mesto, ki šteje 8000 prebivalcev (brez legijonarjev), je obkroženo od gričev, kakor vsa mesta v Maroku. Mesto ima štiri vhode. Severno Porte d'Oran, vzhodno Porte de Saidi, južno Porte de Flancem in zahodno Porte de Mascara. V centru mesta se nahaja La place Carnit, obkroženo z glavnimi objekti le tribunal, le theatre, le glise, le foyer des officier et le palee de la Prefektura. V vzhodnem delu mesta se dvigajo v zrak ogromne stavbe četveronadstropne vojašnice za legijo. Prostori so velikanski in bi se moglo v njih namestiti 40 do 50 tisoč vojakov. Na levi strani je manjša zgradba 5. polka spahijev, konjenice domačinov, ki služijo vojake z lastnimi konji.

Izven mestnih hiš se nahaja znani vilage Negrese, katerega ulice so dan in noč polne življenja. Ob vhodu v četrt črncev se dviga mogočna džamija z vitkimi minareti. Hiše so tukaj nizke in umazane. Tukaj se nahajajo one zloglasne hiše, ki so vedno prenapolnjene z legijonarji. Arabci imajo svojo občinsko upravo in nihče se ne meša v njihove zadeve.

Arabci se bavijo z živinorejo in vinogradništvom, a največ z lončarstvom. Tukaj se nahaja največja industrija loncev iz ilovice, ki jih razpošiljajo po vseh krajih Alžerja, Tunisa in Maroka.

Tri dni po prihodu v Sidi-Bel-Abbes so nas postrojili po ogromnem dvorišču vojašnice. Komandant polka colonel Boulet des Breaux je imel izvršiti pregled vseh novih rekrutov in ob tej priliki so

nas tudi razdelili po raznih četah polka.

Godba je zaigrala, ko se je pojavil stasiti in junaški borec.

Stali smo mirno ter zrli pred se. Komandant je, v spremstvu svojega štaba, izpregovoril par besed z vsakim izmed nas. Sporazumeval se je z vojaki potom tolmača, ki je znal vse evropske jezike in še par azijskih povrh.

— Odkod ste vi?, me je vprašal, ko je obstal pred menoj.

— Je suis Serbe mon colonell!, sem odgovoril.

— Poznam vas, hrabri ljudje ste, za vzgled drugim.

Ko se je oddaljil, je stopil k meni neki podčastnik ter me vprašal, katero številko imam.

— 27385 mon sergent, sem odvrnil.

Drugi dan so me uvrstili med kaplarske pripravnike.

(Se nadaljuje.)

Špijonka, ki je stara 10 let

V nekem pariškem sanatoriju je umrla pred dnevi komaj 36letna lepa Rusinja Sonja Menšikova. S to žensko je legla v grob pustolovščina špijonke.

Sonja Menšikova je bila zadnji čas nevesta nekega bogatega braziljanskega posestnika plantaž ter je vodila v Parizu življenje moderne dame. Izvirala je iz navadne delavske družine, ki se je vedno navduševala za anarhistične ideje. Njen stari oče je bil radi udeležbe pri nekem puču ustreljen. Njen oče je bil delj časa v Sibiriji in se je kasneje po carski amnestiji vrnil. Zato ni čuda, da je bila tudi Sonja že v zgodnji mladosti zadržana od anarhističnih idej. Že kot desetletno dekletce je bilo

v službi anarhistov, kot špijonka v takrat caristični Varšavi.

Malo dekletce s plavimi lasmi in krasnimi modrimi očmi je bilo kljub svojim desetim letom jako dobro razvito in je moglo anarhistom napraviti marsikako uslugo. Nekega dne je opazil Savarsin, šef carske policije, da dekletce vsako jutro donša kruh v kuhinjo ter ostaja dolgo v pogovorih z uslužbenci. To je napotilo šefa, da je pričel dekletce bolj natančno opazovati. Čez nekaj dni je slučajno izvedel, da se dekletce posebno rado zadržuje v policijskih konjušnjah. Tam je spraševala kočijaže, kdaj se policijski šef pelje v mesto. Sedaj je postalo Savarsinu jasno, zakaj v mestu, posebno v anar-

hističnih krogih tako dobro vedo, kdaj se popelje v mesto. Od tega trenutka dalje, sta Sonjo stalno nadzirala dva detektiva. Kmalu se je izkazalo, da je mala Sonja, ki so jo anarhisti imenovali Kroška, najbolj uspešna anarhistična špijonka. V košari, v kateri je prenašala pecivo, je imela tudi bombe in peklenke stroje, ki jih je polagala na gotova mesta. Tako so počasi oblasti prodrle v mnoge anarhistične tajnosti in ravno zato oblasti niso hotele Sonje aretirati. Nekega dne pa so izginili s perfektove pisalne mize neki važni dokumenti. Poizvedbe so dognale, da je dokumente ukradla Sonja, ki je s ponarejenim ključem odprla pisalno mizo. Ko so jo končno hoteli zapreti, je bila z očetom in materjo že daleč za gorami.

Iz desetletnega dekleta se je čez deset let razvila ravno tako lepa dama. Sonja ni bila več anarhistična špijonka, ampak je svojo službo ponudila neki drugi državi. Po vojni je spoznala nekega bogatega francoskega aristokrata, ki ji je podaril vilo. Po njegovi smrti se je zaljubil vanjo neki bogat braziljanski posestnik plantaž. Toda zahrbtna bolezen jo je iztrgala predčasno njenemu pustolovskemu življenju.

Citajte in širite „Raketo“

Podlistek tedna

Reporter

Napisal: Ha.-Er.

Ura v redakcijski pisarni je kazala tri popoldne. Glavni urednik si je obrisal pot s čela ter se nevoljno ozrl proti vratom, na katerih se je zaslišalo trkanje.

— Naprej! —

Nekoliko obotavljaje je vstopil reporter Hrubin ter se plašno približal mizi glavnega urednika.

— Kaj je novega, Hrubin? —

Reporter Hrubin je zajecjal:

— Nič, gospod glavni urednik. —

— Takoooo? In to naj bo odgovor reporterja Hrubina? Onega reporterja, ki smo ga nastavili zato,

da nam prinese vsaj vsak drugi dan eno senzacijo?... Sedaj me pa poslušajte Hrubin. Do polnoči vam dam odloga in do tedaj hočem imeti senzacijo, senzacijo, ste razumeli Hrubin? —

Hrubin je sklonil glavo.

Gospod glavni urednik je zopet pisal uvodnik.

Reporter Hrubin sam ni vedel, kdaj se je znašel zopet na ulici. Mimo njega so hiteli ljudje, a on ni imel pojma, kje naj najde senzacijo med vso to pisano množico.

Hipoma pa mu je šinilo nekaj v glavo, misel, ki se je zdela vsaj Hrubinu genijalna in ki bo vzbudila po celem mestu, da, po celem svetu senzacijo.

In Hrubin, ki ni mogel za svoj list dobiti primerne senzacije, si jo je sklenil napraviti sam. Zato je šel takoj na delo.

Najel si je avto ter sedel vanj. Pred hišo, v kateri je stanovala slavna operna primadona Elza Blinkova, je avto obstal. Hrubin je stekel po stopnicah v prvo nadstropje ter pozvonil na vratih slavne pevke. Imel je srečo, kajti bila je doma.

Elza Blinkova ga je peljala v salon ter ga sploh nadvse prijazno sprejela.

— Nu, dragi prijatelj, in sedaj mi povejte, kaj vas je privedlo k meni? — ga je vprašala, ko sta sedela v udobnih naslonjačih.

— Lep dan je danes, — je pričel Hrubin, — pa sem mislil, da bi se ne-

Kar vas gotovo zanima

Nekoliko indiskrecije o Pierru Lavalu

Eno najbolj znanih imen, ki nekaj pomenijo v sedanjem političnem življenju je gotovo ime francoskega zunanjega ministra Piere Laval.

Dolgočasna Ženeva.

Lavalovo delovanje v Ženevi je toliko bolj zanimalo javnost, ker je bil to prvi Lavalov nastop v tem mirovnem mestu. Kajti malokdo ve, da je Laval že nekoč zastopal Francijo pri Društvu narodov — čeprav samo en sam dan. To se je zgodilo leta 1930., ko je bil v Briandovem kabinetu minister za javna dela. Takrat

Briand vsled zunanje-političnih debat ni mogel zapustiti Pariza. Zato je naprosil Lavala, naj bi ga par tednov zastopal v Ženevi. Vedno uslužni Laval se je res takoj odpeljal v Ženevo. Tam je lepo in vztrajno poslušal razpravo o kupčiji z ženskim blagom. Toda Laval se je kar na lepem vrnil v Pariz in ga vkljub prošnjam niso mogli spraviti nazaj. — Tam sem se v enem dnevu toliko dolgočasil, kakor tukaj eno celo leto! — je odvrnil Laval. — Nikoli več se ne vrnem v Ženevo. — In vendar se je Laval vrnil zopet v Ženevo in topot se gotovo ni dolgočasil.

Kronika dogodkov iz celega sveta.

Rudniška nesreča.

Breslau. V rudniku pri Katovicah se je udrila zemlja, ki je pokopala pod seboj šest rudarjev. Tri so rešili s težkimi poškodbami, usoda ostalih treh pa je še negotova.

Pomotoma umoril svojo ženo.

Pillkallen. V bližini meje, v litavskem kraju Szaki, je neki kmet hotel v roparskem namenu napasti neko žensko, ki jo je pa zamenjal s svojo ženo. Neka kmetica je na sejmu prodala kravo ter dobila zanjo 300 Lit. Prenočila je pri kmetu. Ta vsota je premotila kmeta, ki je sklenil, da bo kmetico, ki je pre-

nočila na klopi ob peči, ubil ter si prilastil njen denar. Ker je pa kmetica s kmetovo ženo zamenjala prostor ob peči, je kmet v zmoti navalil na svojo lastno ženo ter jo s kolom pobil do smrti. Kmetica se je rešila z begom. Kmet je izkopal pred umorom celo grob za svojo žrtev. Morilca so zaprli.

Skrivnosten požar.

Portsmouth. V luki v Portsmouthu je izbruhnil pred dnevi v mornariški luki požar, in sicer v oddelku, kjer preizkušajo mine in torpede. Mnogo važnih dokumentov in aparatov je postalo žrtev

ognja. Ogenj so pogasili šele po nekaj urah.

Žrtve mraza v Indiji.

Bombay. Tukaj vlada mraz, ki ga niti najstarejši ljudje ne pomnijo. Mraz je zahteval v Indiji že na stotine mrtvih. Vsa setev je v ondotnih krajih uničena.

Eksplozija v kavarni.

Havana. V neki kavarni v Havani je neka mlada revolucionarka vrgla bombo, kar je povzročilo velikansko paniko. Trije moški so bili na mestu mrtvi.

Nesreča angleškega letala.

London. V bližini Coshmoreparka se je pred dnevi zrušilo na tla angleško vojaško letalo. Oba pilota, ki sta bila v letalu, sta bila na mestu mrtva.

Filmski pregled

Ta teden so prišli v promet sledeči novi filmi:

Devica in menih. V glavni vlogi Dory Kreyler, Ida Wust in Paul Richter. Film prikazuje švicarska vrhova „Devico“ in „meniha“. Je to film planinskega obelježja.

Maček v vreči. To je veseloigra z Magdo Schneiderjevo v glavni vlogi.

Dolga senca. Kriminalni film, napete vsebine. Glavni vlogi imata Willian Powell in Myrna Loy.

Uspeli film Josepha Schmidta: **Zvezda se utrne...** vrti sedaj hkrati 11 dunajskih kinematografov.

koliko popeljala na izprehod. —

— Bravo! To rada slišim. Ravno danes nimam vaje v gledališču, prista sem. —

Dvignila se je.

— Takoj bom gotova!

Stekla je v drugo sobo ter se čez pol ure vrnila gotova.

Sedla sta v avto...

Večerilo se je.

Hrubin in Elza Blinkova sta stopala skozi majhno šumo. Avto sta pustila v restavraciji ob glavni cesti.

Ob robu šume sta obstala. Nekaj metrov pod njima se je vila železna cesta, po kateri so drveli skoro vsakih pet minut vlaki.

Sedla sta.

— Kako divje romantičen kraj, — je dejala Blinkova ter hrepeneče pogledala Hrubina.

Ta je samo prikimal ter vztrajno buljil v tračnice pod seboj.

— Bodite vendar bolj zabavni -- ga je vzpodbujala Elza.

Hrubin se je zdrznil. Pogledal je Blinkovo in videl njen zaljubljeni pogled. To ga je še bolj zmedlo.

— Saj... saj... draga prijateljica, saj razumete... —

Bliskoma se je zasmejala.

— Hrubin, ne bodite bojazljivi... Glejte, že nekaj let se poznavata, a še nikoli mi niste rekli... —

— Kaj? — je skoro prestrašeno vprašal Hrubin.

Nagnila se je k njemu.

— Ali vam moram res položiti na jezik?... Vem, da me ljubite, pa si ne upate priznati! —

Sedaj se je zasmel tudi Hrubin.

— Tako?... Da, da, seveda, uganili ste! —

Še bolj se mu je približala tako, da je čutil njen dih.

— In sedaj me poljubite, Hrubin! —

Sklonil se je ter jo poljubil. Prijela ga je za glavo ter ga prižela k sebi. Ubogi Hrubin je postal čisto zmešan. Nič več ni vedel kaj počenja.

Kakor skozi meglo je videl Elzo Blinkovo, začutil je njene tople grudi, okušal strast njenih poljubov in nato se je pogreznil v neko omamo...

Skoro noč je že bila, ko se je Hrubin zavedel.

Nemogoča potreba

Stara Hindu legenda.

Tvashtri, stvarnik sveta je ustvaril svet in nato moža. Ko je hotel ustvariti še žensko je opazil, da je vse dobre tvarine že porabil za moža. Nobena dobra lastnost mu ni več ostala.

Tvashtri se je globoko zamislil. Tedaj se je spomnil: Ako od vsega, kar je ustvaril doslej, vzame nekaj proč, bo mogel vendar ustvariti žensko.

In tako je vzel od meseca okroglost, vzel je nekaj valovitega pregibanja kače, od veje platane in od tresljaja trave, nekaj od nežnosti trstja in od žametne cvetlične kože; vzel je drevesnemu listu nekaj njegove lahkote, od žarkov sonca in zvezd, oblakom nekaj njihovih solz, vzel je vetru nekoliko nestalnosti, nekaj od bojzljivosti zajca, nekaj od ošabnosti pava, od mehkebe metuljevih kril in trdote dijamanta, nekaj od sladkosti medu ter krvoločnosti tigra, od vročine ognja in hladnosti snega. To vse je Tvashtri dobro premešal in iz te zmesi napravil žensko, ki jo je nato podaril možu.

Osem dni kasneje je prišel mož k Tvashtriju. — O gospod, je dejal, — bitje, ki si mi ga podaril, zastruplja moje življenje. Nепrestano godrnja, zahteva, da poslušam

samo njo ter se vedno pritožuje nad vsem. Prišel sem, da te poprosim, da jo vzameš zopet k sebi. Ne morem živeti z žensko.

In Tvashtri je vzel žensko zopet nazaj. In čez osem dni se je zopet prikazal mož pred stvarnikom ter dejal:

— Gospod, moje življenje je preveč osamljeno, odkar sem ti vrnil ženo. Ona je pela in plesala pred menoj. Tudi se spominjam, kako me je gledala s smehljajočimi očmi ter me občudovala. — In Tvashtri je dal možu ženo zopet nazaj. Toda sedaj so pretekli samo trije dnevi in je mož zopet ves obupan stal pred svojim stvarnikom.

— Ne vem kako naj ti povem gospod, toda žena mi je bolj v breme nego v zabavo. Prosim te, vzemi jo zopet nazaj!

Tedaj pa se je Tvashtri ujezil. — Kaj hočeš pravzaprav od mene? Dal sem ti ženo, jo zopet vzel in ponovno dal. Dovolj sem imel potrpljenja s teboj. Sedaj si pomagaj sam, kakor hočeš.

Toda mož je pripomnil: — Ali gospod, ne morem živeti z ženo!

Bog je odgovoril: — Dejal si tudi, da brez nje ne moreš živeti!

Tedaj je mož molčal ter odšel poln skrbi. — Ah, jaz ubožec! Go-

Dvignil se je ter videl v travi Blinkovo. Ležala je pred njim razgaljena, lase v neredu, z zaprtimi trepalnicami in grudi so se ji hitro dvigale.

Neverjeten gnus je začutil Hrubin v tistem trenutku do te ženske, ki se mu je vdala tako brez sramu in brez upiranja.

Stopil je na rob šume ter se ozrl po progi. Temna in strašna je ležala pod njim. Žile na sencih so se mu napele... V daljavi se je slišal prihod ekspresa... Vedno bližje in bližje...

Hrubin se je splazil k Blinkovi ter jo bliskovito zagrabil in dvignil. Predno se je Elza zavedla, jo je Hrubin treščil na progo. V tem je že pridrvel ekspres, čigar kolesa so na-

pravile iz lepe Elze Blinkove, brezoblično krvavo maso.

Nekaj minut kasneje je stal Hrubin v telefonski celici ter bil zvezan z uredništvom svojega lista.

— — — — —
Par ur kasneje je izšel časopis. „Senzacija! Elza Blinkova napravila samomor!“

Glavni urednik si je mel roki od zadovoljstva.

— — — — —
Zjutraj je stal Hrubin pred glavnim urednikom.

— To je dobra senzacija! — ga je pohvalil urednik.

Hrubin se je ponosno zravnal.

— Kaj ne? Toda še za eno vem! — Urednik ga je radovedno pogledal.

— No? —

spod ima prav. Toda razumeti ne morem, da je prav tako težko živeti z žensko, kakor brez nje!

Sport drugod in pri nas

Ljubljana. V Ljubljani se je nadaljevalo tekmovanje za pokal, ki ga je razpisala SK Ilirija. Na Stadionu sta nastopila Ilirija in Hermes. Po neinteresantni igri, ki je popolnoma odgovarjala mrazu, je zmagala Ilirija z rezultatom 3:1. Obe moštvi, zlasti pa ilirijansko, sta nastopili z mnogimi rezervami.

Davos. V Davosu so se pričele hockey tekme na ledu. Vreme je krasno. Doseđani rezultati so sledeči:

Avstrija : Češka 1 : 2

Švica : Švedska 6 : 1

Rumunija : Belgija 2 : 1

Italija : Nemčija 2 : 0

Madžarska : Holandska 6 : 0

Kanada : Anglija 4 : 2

Francija : Poljska 5 : 2.

Pokljuka. Tu se je pričelo vseslovensko prvenstvo v smuku, slalomu in smučskih skokih. Skoki se bodo vršili najbrž na Bledu.

Gospodinjski kotiček

Krompirjevi štruklji.

Napravi krompirjevo testo takole: kuhan krompir olupi in dobro stlači. Nato prideni moko, jajce in osoli. Iz tega napravi gladko testo. Testo pušti pol ure pokrito, da se vleže.

Med tem pogrnj mizo s prtom. Nanj potresi moko in zvaljaj testo,

— Elsa Blinkova ni napravila samomora. Nad njo je bil izvršen zločin. Zločinec jo je vrgel na progo, nakar jo je povozil ekspres. —

— Odkod veste to? Policija tega vendar še ni dognala! —

Hrubin se je zasmel.

— Tisti zločinec sem namreč — jaz! —

— — — — —
Nova senzacija.

„Blinkova žrtev zločina. Zločinec je reporter „Dnevnik“, Hrubin, ki je bil aretiran!“

— — — — —
Tako je reporter Hrubin sam napravil za svoj list senzacijo, ker jo drugače ni mogel najti.

kot za potico. Ko je testo zvaljano, ga namaži s surovim maslom ter potresi z zarumenjenimi drobtinami, katere pripravi takole: Deni kuhanega masla v kozico in precej sladkorja. Ko se sladkor stopi in napravi rumene pene, vrzi notri drobtine in jih počasi rumeni. Paziti je treba, da se ne prižgo. Zarumenele stresí v skledo in šele ko so hladne, jih potresi na testo.

Po testu potresi še cimet, nato testo zvij skupaj in deni v zato pripravljeni prt, ga zveži in daj kuhat. Kuhati jih moraš pol ure.

Kuhane štruklje razreži ter zabeli s surovim maslom.

Raketin humor

Podčastnik: — Kaj storite, ako na cesti naenkrat srečate člana kraljevega doma?

Rekrut: — Skrijem se v prvi hišni veži!

★

V neki družbi so govorili o tem, da se ženske mnogo delj spominjajo kake stvari, kakor moški. Pa se oglasi eden in pravi: — Da, to je res in imam zato dokaz. Nekoč sem imel z nekim dekletom sestanek in devet mesecev kasneje, me je zopet spomnila nanj. —

Listnica uprave

Mnogo naših naročnikov nas je z oztrom na krizo naprosilo, naj bi sprejemanje rešitev za naš nagradni razpis v številki 7. podaljšali. Da ustrezemo takim in pa tistim, ki se doslej iz kateregakoli vzroka še niso udeležili našega nagradnega razpisa sporočamo, da bomo sprejemali rešitve še do 15. februarja. V tem času lahko nakažejo naročnino še vsi tisti naročniki, ki jo doslej še niso mogli.

Nadalje Vas prosi uprava, da tisti, ki še niste nakazali naročnine, to čimprej storite, ker bi sicer lahko nastal nered v dostavi lista. Naročnina je res tako malenkostna, da Vam ne bo težko pogrešiti tistih borih štirih dinarjev na mesec. Prosim Vas zato, da še danes nakažete, ako ste morda v zaostanku.

Prosimo vas tudi, da nam vsako izpremembo stanovanja takoj javite!

Končno Vas tudi še prosimo, da naš list, ako Vam ugaja, pokažete svojim znancem, da si ga naročijo. Za tako naklonjenost Vam bomo iz srca hvaležni.

Uprava.

1	6			2	8				3	10		4	12	13
5			7					9					11	
	14			15			16		17			18		
19			20		21	22	23	24			25		26	30
		27		32		28				29		35		
	31			33	39				34			36	43	
37		38	46		40	48			41			42		44
45	52		47	54		49	51			50	57			
	53			55			56		58				59	
60			61			62			63			64		65
		66			67			68			69	70		
	71			72			73		74	81		75		
76		77	79			78		80		82	84			83
85	86				87				89				88	
	90			91	92				93	94		95	96	
97	98		99					100					101	102
103				104					105				106	

Vodoravno: 1. pes; 2. dovršen (kratica); 3. zemljepisni pojem; 4. del železne ceste; 5. italj. spolnik; 7. vaid; 9. učenje; 11. egipt. božanstvo; 14. mlajši (kratica); 15. predlog; 17. golazen; 18. oseb. zaimek; 21. moško ime; 26. sveti (kratica); 27. moško ime (amer.); 28. preb. balk. polotoka; 29. norec (nem.); 31. živalski glas; 33. veznik; 34. kaz. zaimek; 36. grška črka; 38. anonimni podpis; 40. osebni zaimek; 41. oseb. zaimek; 45. italj. spolnik; 47. vzklik; 49. žensko ime; 50. vezalo; 53. igralna karta; 55. vzklik; 56. moško ime; 60. del voza; 61. predlog; 62. italj. spolnik; 63. egipt. božanstvo; 64. žensko ime; 66. prehajalni (kratica); 67. mera; 68. osebni zaimek; 69. nikalnica; 71. kaz. zaimek; 72. nota; 74. italj. spolnik; 75. pritrdilnica; 77. orožje; 78. nota; 82. pesniška oblika; 85. kratica za list; 87. avtor romana Skrivnostna Amra; 88. valuta (krat.); 90. oseb. zaimek; 91. italj. spolnik; 93. vzklik; 95. oseb. zaimek; 97. egipt. božanstvo; 99. hišica; 100. prometno sredstvo; 101. italj. spolnik; 103. število; 104. oseb. zaimek; 105. ad acta; 106. izvir.

Navpično: 1. mera za tekočino; 6. kristjanka pri Turkih; 2. grški bog; 8. naj se zgodi (lat.); 3. rouš; 10. kitajsko črnilo; 12. Mascagnijeva opera; 13. egipt. božanstvo; 16. napis na križu; 19. kaz. zaimek; 20. kaz. zaimek; 22. is; 24. predlog; 25. kaz. zaimek; 30. vzklik; 27. angl. mera za tekočino; 32. di; 29. no; 35. kratica za recept; 39. no; 34. oseb. zaimek; 43. ig; 37. grška črka; 46. nikalnica; 48. nikalnica; 41. zločinec; 42. priimek junaka znane opere; 44. ag; 52. imamo na glavi; 54. svetopis. oseba; 51. žival; 58. ptica; 59. sn; 60. predlog; 61. zlato (franc.); 62. ir; 64. Verdijeva opera; 65. al; 66. zločinec; 67. igralna karta; 72. pesnitev; 73. reka; 81. Ao; 76. kratica za dovršen; 79. del voza; 78. ti (nemško); 80. da (italj.); 84. di; 83. kaz. zaimek; 86. arabski kalif; 87. majhen; 89. produkt ognjenika; 88. moško ime; 91. klej; 94. žensko ime; 97. zemljepisni pojem; 102. mera.

Rešitve nagradnega natečaja sprejemamo še do 15. februarja